

{ אז נדברו }

פרשת נשא תשפ"א | לסדר: "ברכך ד' וישמרך" | גליון מספר: 513

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל,

להערות והארות:

a8447168@gmail.com

קול בת ציון תתייפח... אוי נא לי כי עייפה נפשי להורגים...

כן... עייפה נפשי להורגים... זה המשפט היחיד שאפשר להגיד בימים שאלו... הנפש עייפה ומתקשה להכיל קצב כזה של אסונות בזה אחר זה ובקנה מידה שכזה... עוד לא הספקנו לעכל את הפצע הפתוח על ארבעים וחמשה הרוגי מירון וכבר אש הוצתה מדרום ומצאה קוצים והבעירה את כל ארץ ישראל ת"ק פרסה על ת"ק פרסה... אנחנו עדיין באמצע להחזיק ראש ולתמרן בין האזעקות והמטחים לבין ההתפרעויות וההצתות... והנה שוב!!! שוב מגיע שמועה של אסון כזה מחריד בכניסת החג הקדוש ביותר ובשעות המרוממות ביותר ובקהילת קודש שכזו... קול בת ציון תתייפח תפרש כפיה, אוי נא לי כי עייפה נפשי להורגים...

והפעם זה היה קרוב לאמא... קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים רחל מבכה על בניה... רחל אמנו כל הזמן מחכה לגאולה השלימה... היא יודעת שאבא שבשמים הבטיח לה ששבו בנים לגבולם והיא כל הזמן עומדת דרוכה ומחכה לזה... היא יוצאת מידי ערב יום טוב מקברה וניצבת על אם הדרך לכיוון ירושלים בתקווה שהנה... עוד מעט שוב נראה את המחזה המרנין של עולי הרגלים "מה יפו פעמיך בנעלים"... והיא עמדה שם השנה בערב חג השבועות וחכתה לנו והמתינה לנו... וש... ש... שקט!!! שום דבר!!! היא בכל זאת המשיכה לחכות לנו שם בחלון כמו אמא דואגת ומקווה שאולי בכל זאת עוד רגע הם יופיעו... אבל לא!!! ולא זו בלבד... רחל לפתע צופה לעבר הגבעה הסמוכה של בנה הנמשל לזאב... והיא שומעת משם קול שבר של קול בת ציון תתייפח... וקול ההתייפחות מצטרף לארבעים וחמש אמהות נוספות שגם הם שיכלו את בניהם בתקופה האחרונה... רחל פונה ימינה ושמאלה לבדוק מה קרה... ומה היא רואה לנגד עיניה??? רק מטחי טילים וירוסים מכל כיוון והתפרעויות והצתות של בני הדודים... ואז רחל מבנה ש... שכנראה... כנראה שלא!!! ואז רחל פורצת בבכי נורא וכל כלל ישראל איתה:

קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים רחל מבכה על בניה מאנה להינחם על בניה כי איננו... איפה אתם בני... איפה השמחה מכם והלאה... איפה אתם... זה לשון המדרש באיכה (א' נ"ב) "אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי, אמרה כנסת ישראל לפני הקב"ה: לשעבר הייתי עולה וסלי ביכורים על ראשי ועכשיו?? אדדם!!! דמומה עולה... דמומה יורדת... לשעבר הייתי עולה בשירות ובזמירות בקול רנה ותודה המון חוגג ועכשיו בוכה עולה... בוכה יורדת... (כמה לוויות היו בשבועות האחרונים בירושלים בפרט ובשנה האחרונה בכלל...) אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי...

רחל אמנו שכידוע מייצגת את השכינה הקדושה שבלייל שבועות כולנו נייעורים בשביל לקשט אותה כביכול בכ"ד קישוטי כלה של כתבי הקודש... כדי שעד הבוקר תואר כלה מאוד נתעלה ותהיה מוכנה לקראת החופה של מעמד הר סיני... הרי בשנה זו השכינה הקדושה היתה עסוקה בבכי תמרורים... שכינה אומרת קלני מראשי קלני מזרועי... השכינה הקדושה היתה עסוקה בליל עצרת זה בקישוטים מסוג אחר... בקישוטים של הרצאת דמים... אל תקראנה לי נעמי קראנה לי מרה... השכינה הקדושה היתה עסוקה בדברי גירות שאמרה נעמי לרות: "אי אתה יודע שישראל בזמן הזה דוויים דהופים כהופים ומטורפין ויסורין באין עליהם"

המדרש שם ממשיך ואומר: פרשה ציון בידיה, ר' יהושע דסכנין בשם ר' לוי אמר: משל למלך שהיה לו בן... והמלך היה מכה את בנו על חטא שהוא עשה... והבן מצדיק אותו!! כן, אבא, חטאתי לפניך... ושוב אבא ממשיך להכות אותו על עוד חטא, ושוב הבן מסכים... אמת עשית... ושוב אבא ממשיך להכות את הבן... והבן ממשיך להצדיק אותו על כל מכה נוספת... עד שבשלב מסוים הבן הגיע לאפיסת כוחות... ואז כשאבא שוב היכה אותו... הבן כבר לא יכל לדבר!!! הוא רק הרים את הידיים וסימן לאבא... כן... אני מרים ידיים!!! די... כעת אני מודיע על כניעה... כך הקדוש ברוך הוא הוא מייסר לירושלים והות אמרה חמית, עד פרשה ציון בידיה צדיק הוא ה' כי פיהו מריית... זו התחושה כעת!!! כלל ישראל קיבל מכה אנושה באסון מירון... הבנו שה' מדבר איתנו... הצדקנו דין שמים... כולנו התעוררנו... אבל ה' המשיך להוכיח אותנו עם כל ההתפתחויות הבטחוניות המדאגות... שוב הנהנו בראשינו וקבלנו... שוב הבנו שה' רוצה לטלטל אותנו... אבל עכשיו שוב... שוב מכה שכזו... די!! פרשה ציון בידיה!!! רבש"ע: אנחנו כבר לא מהנהנים בראש ומסכימים... אנחנו כבר במצב של הרמת ידיים... אנחנו מרימים דגל לבן...

אנא ה'... תגיד לנו מה אנחנו צריכים לעשות... הידיים שלנו למעלה!!! מחכות להוראה ממך!!! תן בלבנו לעזוב דרך רשע וחיש לנו ישע... תגלה לנו מה אתה יתברך רוצה שנתעורר...

עברנו שנה תמימה של קורונה על כל השלכותיה... סו"ס חוזרים לשגרה... סו"ס הגיע ל"ג בעומר... ההזדמנות הראשונה שלנו לחזור לאירוע ציבורי שאחרי הקורונה ובוסם!!! התערבבה השמחה... סו"ס מגיע חג השבועות ועם ישראל נוהג ללכת לכותל... ובוסם!!! דרכי ציון אבלות מבלי באי מועד... אסונות מכל כיוון... זה הרי ברור שאתה יתברך רוצה לעורר אותנו... אנא... תגלה לנו כיצד לשוב אליך... שובנו אלוך ישענו והפר כעסך עמנו... הלא אתה תשוב תחיינו ועמך ישמחו בך

סו"ס מוכרחים אנו לעשות בלאו הכי חשבון נפש מה זאת עשה אלוקים לנו... לפניך הרהורים בנימה אישית... בעמוד 6 בגליון זה...

להשתתפות בהוצאות

הגליון:

בנק:

חשבון 705284

בנק פאג"י

סניף 187

באשראי:

"נדרים פלוס"

"קהילות"

בטלפון:

(מענה ממוחשב)

0799-654321

בדואר:

פולק- רח' גאולה 15,

חיפה

תודה מראש!!!

איך השקפת התורה על מחירון יוקרתי...??

בדף היומי של שבוע זה אנחנו פוגשים את אחת הסוגיות המרתקות שהמשנה טורחת להזכיר לשבח ולהעלות על נס רשימה של אנשים שתרמו מעצמם למען כלל ישראל... ובמקביל "ואלו לגנאי!!! המשנה מנציחה לזכרון עולם רשימה של אנשים שיכלו לתרום מעצמם לכלל ישראל והם לא עשו את זה... והם נזכרים לגנאי לדורות עולם!!! אם זה בית אבטינס שהיו בקיאין במעשה הקטורת והיתה להם שיטה ייחודית כיצד לפטם את הקטורת באופן איכותי והם הקפידו על זכויות יוצרים ולא הסכימו בשום אופן לגלות את השיטה שלהם...

הגמ' שם מספרת שבית אבטינס היו מקבלים משכורת מאוד גבוהה של 12 מנה לכל יום על האומנות היחודית שלהם... והכמים כעסו עליהם למה הם שומרים את זכויות יוצרים לעצמם ומפקיעים מחירים... ולכן חכמים החליטו לעשות רפורמה... חכמים פיתרו אותם... לא צריך אתכם... נביא אומנים אחרים שלוקחים חצי מחיר והם יעשו את העבודה... חכמים אכן הזמינו אומנים אחרים מאלכסנדריה שהם יפטמו את הקטורת... ותכל'ס הם לא הצליחו לעשות את זה איכותי כמו בית אבטינס... אה... ככה?? חכמים באמת נזכרו לראות שאין!! אין כמו העבודה של בית אבטינס... ואם ככה אין ברירה... צריך להחזיר אותם כי יש כלל שלגובה צריך לתת את הטופ שבטופ!! "כל פועל ה' למענהו..." ממילא אין ברירה אלא להיכנע לדרישות של בית אבטינס... הלכו חכמים וביקשו מהם לחזור... תנחש מה היתה התגובה שלהם?? לא רוצים לחזור!!! אנחנו מוכנים לחזור רק אם תכפילו לנו את המשכורת... ולחכמים לא היתה ברירה... והם נאלצו הכפילו להם את המשכורת... אבל חכמים כעסו עליהם ודרשו אותם לגנאי לזכרון עולם...

התשובה כתובה בפירוש בתורה:

בפרשת במדבר כשעם ישראל חונים!! איש על מחנהו ואיש על דגלו!! הגבולות ברורים... כל אחד יודע מה המשבצת שלו... איפה הוא ממוקם... כאן נשיא שבט גד יכול להיות בן רעואל... כן... ברוך מרחיב ג... אפשר לנסות להתרחב... אין חשש שאנחנו נאבד את הכיוון...

אבל!!! כשהגבולות נפרצים והמחיצות נפתחות... כגון בהקמת המשכן שאז מרוב החביבות ואהבה שהייתה שם הרי הנשיאים מקבלים היתר מיוחד להקריב קטורת וחטאת בנדבה והשמחה מרקיעה שחקים... אוהו... פה!!! פה אליסף פתאום תופס את מושכות הדין ולוקח עשר צעדים אחורה!! דעואל!!! דעו שיש קל!! לא... לא לאבד את הצפון... זהירות!! סכנה!!

זה מוסר השכל מאוד חשוב... בעיקר לשמחות... סו"ס חזרנו לשגרה ואיתה חוזרים לשמחות ההמוניות... צריך לדעת שדווקא בשעת שמחה צריך המון המון זהירות!! וזו הרי הסיבה ששופרים כוס בחתונה... כי כשהשמחה פורצת גבולות... זה עלול לבא על חשבון דעואל ואז ה' ישמור... צריך לדעת שאמנם נכון שבשנה האחרונה צרו צעדינו מלעשות שמחות ברוח לב... אבל אם יש משהו יותר גרוע משמחה מצומצמת... זה שמחה שנהפת לתוגה רח"ל... לכן!!! דעואל!! דווקא בזמן שמחה צריך לשים גבולות ברורים... ואדרבה... לפעמים הגבולות נעשים בידי שמים... בשביל זה בכל שמחה יש קצת עגמת נפש... כל שמחה והסיפור שלה... אז במקום לקחת לב... להבין שזה הדעואל!!! זה הגבולות השחורים והקיים האדומים שישמרו על השמחה שלא תחרוג ולא תגרום לנו לאבד את הכיוון...

אדרבה... דווקא כשקולות המוזיקה ידמו... דווקא שכשכל המשתתפים ילכו לבתיהם... ואיש על מחנהו ואיש על דגלו... דווקא כאן אליסף בן רעואל מוכן לשחרר... לשחרר המון אהבה ושמחה... כשהכל מתוחם וברור... כאן גד מרשה לעצמו להיות ברוך מרחיב ג... אבל אוי ואבוי אם זה יקרה כשאין גבולות...

עצה טובה קמ"ל: הלכת לחתונה טובה... מוזיקה טובה... אוכל טוב... הרבה מצב רוח... אחרי האירוע... אתה חוזר הבייתה/לישיבה... ותוך כדי מתנגן לך המוזיקה של החתונה (והראש קצת מסתובב מהמסקאות שהיום התחילו לתותח...) תחליט מראש שפרנציפ!!! פרנציפ אחרי החתונה אתה יושב ולומד חצי שעה לכה"פ ולא מסיים את היום עם החתונה!! הנה לך דוגמא של דעואל... שמח בחור בילדותך והטיב לך בימי בחורותיך... אבל דע!!! דע על כל אלה ביאן אלוקים במשפט... תדע גם לסיים ולסגור כאלו אירועים ודו"ק...

היוכח פה בין חכמים לבית אבטינס זה נושא מאוד מרתק... איך השקפת התורה על הנושא של מחירון!!! איך התורה מתייחסת לאדם שקיבל מהקב"ה מתנה... הקב"ה נתן לו איזה כישור מסוים בשביל שהוא יתפרנס ממנו... והיות וזה כישור מאוד נדיר ויוקרתי ואין לו מתחרים... לכן הוא דורש סכומי עתק כ... כי זה השוק!! זה המחירון!!! איך מתייחסים לזה בהשקפת התורה??? אני פעם ראיתי בזה גאוה בלתי נסלחת... הלאה המין האנושי... אבל לא!!! דווקא פה רואים את ההשקפה של חז"ל איך לגשת לזה דבר...

ובכן: מה היוכח בין חכמים לבית אבטינס???

העניין הוא: בשפה של ביונס ההיגיון של בית אבטינס מאוד מובן!!! הרי לכל דבר יש מחיר... לשקית חלב יש מחיר... וגם לזהב יש מחיר... איך נקבע המחיר?? לפי הייצע וביקוש... שקיות חלב יש בשפע לכן המחיר זול... ואילו זהב זו מתכת מאוד נדירה ולכן היא יקרה מאוד... ככל שיש יותר ביקוש ככה המחיר ממריא... עכשיו ככה: במקדש יש עקרון בלתי מתפשר לשלם על כל דבר!!! זה עקרון שכבר הנחיל אותו דוד המלך... כבר אז ארוונה רצה לתת לדוד המלך את המגרש של בית המקדש בחינם ודוד המלך סירב בתוקף!!! למה? כי כשאתה משלם זה נהיה שלך!!! ועבודת הקרבנות זה משהו שיש לכלל ישראל עקרון להיות שותפים בו... זה עקרוני!!! אנחנו לא נאליצים לשלם... אנחנו רוצים לשלם!! התשלום הוא האמצעי והכלי היחיד שלנו כיצד ליטול חלק ולהיות שותפים במקדש ובקרבנות... ולכן זה היה עיקרון בלתי מתפשר שכל אומן שעושה עבודה במקדש שיקבל משכורת מלאה לפי שווי העבודה שלו...

אם ככה: מגיעים בית אבטינס וטוענים שהעבודה שלנו שווה!!! היא שווה י"ב מנה מידי יום ביומו!!! גוברי המקדש מנסים להתמקח איתם... העבודה שלכם שווה פחות... כן... התפקיד של הגובר לשמור על הכסף של בית המקדש... הוא צריך להתמקח... ואז התפתח משא ומתן סוער... בית אבטינס מתבצרים בפירמת על שלהם וטוענים שהמחיר הזה הוא לא יקר!!! לא תוכלו למצא משהו במחיר כזה שיעשה לכם עבודה ברמה שכוון!! והגובר לא מתרגש... או שכן או שלא... אני אעשה מוכרז ואשיג אומנים לא פחות טובים ממכם במחיר יותר זול... בבקשה... אומרים בית אבטינס... תחפש משהו כמונו... וחכמים מחפשים ומביאים ותכל'ס... לא מוצאים!!! זה... זה לא כמו האיכות של בית אבטינס...

הופה!! אתם חיפשתם משהו כמונו ולא מצאתם?? כעת המחיר שלנו באמת ממריא לשחקים!! טוענים בית אבטינס: אנחנו רק חשבנו שלא תמצאו משהו במחיר יותר זול!! וכעת אתם עשיתם את עבודת השטח וגליתם לנו שאין בכלל להשיג משהו כמונו!! לא יותר יקר ולא יותר זול... אם ככה המחיר כעת מתעדכן מחדש!!! זה לא שבית אבטינס עשו מרפקים ולא הסכימו לחזור... יש פה טענה אמיתית!! טוענים בית אבטינס: הרי אתם מתעקשים שאנחנו לא נעבוד בחינם!! אתם מתעקשים לשלם לנו משכורת מלאה!!! עד כה חשבנו שאנחנו פירמה מאוד טובה ולכן ביקשנו י"ב מנה... אבל כעת מתברר שאנחנו הפירמה היחידה!! ברגע שאנחנו הפירמה היחידה כעת המחירון באמת עולה!! לא אנחנו מעלים את המחיר... אלא זו המציאות!! זה השוק!! ממילא: אם אתם רוצים שאנחנו נקבל משכורת ולא נעבוד בהתנדבות... אז זה המחירון!! לא פחות!!!

נו... אם זו הטענה של בית אבטינס אז למה חכמים כ"כ כועסים עליהם??

התשובה היא: אתם צודקים!!! כל זמן שאתם הפירמה היחידה או באמת המחירון האמיתי שלכם הוא בשחקים... אבל זה תלוי ככם... אתם יכולים מאוד בקלות להוריד את המחיר... איך?? פשוט תגלו את זה!! תחלקו לאחרים את השיטה שלכם... תנו גם לאחרים את האפשרות לדעת איך לפטם את הקטורת בצורה כ"כ יחודית... אבל אתם מתעקשים... מתעקשים לשמור על זכויות יוצרים!!! מתעקשים לשמור על הייצע נמוך ועל ביקוש אדיר... ואז בטח... בטח שהמחירון שלכם הוא בשמים... אתם גורמתם למחירי השוק המופקעים האלו... וזה מה שחכמים כועסים עליהם!!! חכמים לא כועסים עליהם שהם מפקיעים מחירים... הסכום העתק הזה מגיע להם ביושר... אבל למה אתם לא מגלים?? זה הסיפור!!! אין כאן מקום להאריך... אבל בירושלמי בשקלים הגמ' מביאה שם ברמז את רבי עקיבא שעליו נאמר: "לכן אחלק לו ברבים..." זה רבי עקיבא שלא שמר לעצמו את השיטה... הוא ידע לדרוש על כל קוץ וקוץ תילי תילים של הלכות וחילק את זה... נתן לכולם... מי שרק רצה ר"ע הרעף עליו תורה... בירושלמי אומר שם: שמי שמחלק לאחרים לא מפסיד מזה את היוקרה... ע"פ הגמ' מספרת שאח"כ נודע שהסיבה שהם שמרו את זה בסוד זה בשביל שהגויים לא ישתמשו עם זה לע"ז... כשרבי עקיבא שמע את זה נו... עדיין לא נחה דעתו... אבל יום אחד רבי עקיבא שמע שהגיע זמן אחד מורע בית אבטינס וגילה את הסוד הגדול לאחד מחכמים... ככה?? כעת הוא כן גילה?? ברגע שהוא גילה ככה ר"ע אומר: מכאן ואילך אסור לדבר בנגות... כל זמן שהם לא גילו בטענה של קידוש ה'... נו... אי אפשר לדעת אם זה אמיתי אבל ברגע שמגיע רגע האמת הם מוכנים לגלות... כעת מתברר למפרע שהיה פה כוונה טהורה ומכאן ואילך צריך להעריך אותם!! יש כאן אנשים שנצרו סוד במשך שנים והסכימו להתבנות עליו ובלבד שלא ישתמשו בו נגד כבוד שמים ואכמ"ל...

למה יששכר חמור...?? ממתי חמור

זה דבר טוב??

כמידי שנה (כמעט) בשבת שאחרי שבועות אני נוהג לכתוב על שני השבטים שלקחו על עצמם את האחריות על השינוע של התורה... הלא הם יששכר וזבולון!!! אמנם שבט לוי הוא התורה!! אבל יששכר וזבולון הם הרגלים שלו... התפקיד שלהם הוא להוציא את התורה מציון ואת דבר ה' מירושלים ולהנגיש אותה ולתרגם אותה לכלל ישראל. ואכן לפי סדר הדגלים חודש איר הוא החודש של שבט יששכר ואילו חודש סיון הוא החודש של שבט זבולון!!! וברשותך קורא יקר: הפעם נדבר על שבט יששכר... **כבר נכתב כאן בגיליון זה** שבט זבולון זה לא מה שאנחנו חושבים... זבולון זה לא הגביר הזה שיושב על בוחטות של כסף... ומי שרוצה לקבל תרומה שיקבע כגישה וימתין בתור... ושלא ישכח כמובן לעשות לו מודעה בעיתון והנצחה על הקיר... לא!!! זה לא זבולון!!! זה אולי דובי חמוד... עוד יהודי שמוכן לתת קמצוף מהעושר שלו למען התורה ולומדיה... זה ממש לא בכיוון של שבט זבולון... הזבולון שהתורה מדברת עליו **הוא שווה ערך ליששכר!!!** שהתורה מדגישה בקנאות לאורך כל הדרך **יששכר וזבולון הם שוים!!!** זה 'סופר עקרוני' שאחד לא יותר מהשני... בגלל שהם שני הרגלים של התורה ואם רגל אחת יותר ארוכה מהשניה זה מום... (יששכר הוא אולי הרגל הימנית שהיא יותר דומיננטית מהשמאלית אבל לא יותר ארוכה ממנה...) ממילא הזבולון הזה שעליו התורה מדברת זה לא הזבולון שמרוח לנו במודעות ואנו כל הזמן צריכים לרצות אותו.

עד כאן בחלק המחאה!!! אז מה זה כן יששכר וזבולון??? בקצרה ממש: שניהם מייצגים את הפרקטיקה המעשית של התורה!! ויששכר מייצג את הפרקטיקה מההיבט של העצה ותושיה... ההדרכה והניווט לדעת מה יעשה ישראל... ואילו זבולון זה עוד שלב אחד יותר בפרקטיקה... זה כבר בחלק המעשי ממש... פיננסי וטכני...

עד כאן רקע כללי... שעזוב... שכעת לא נרחיב בו... אבל מה כן???

הנושא שהייתי רוצה לדבר עליו היום: זה **הגלות של יששכר!!!**

כן... תתפלא לשמוע... גם יששכר עובר **גלות!!!** וכאן יש טעות מוכרת שכשאנחנו מדברים על יששכר וזבולון זה נשמע על פניו שזבולון הוא זה שמכתת על רגליו ונגזר עליו **לגלות** והוא עוזב את הבית ואת המשפחה ומפליג הרחק הרחק בשביל החזקת תורה... לעומת זאת יששכר?? יששכר מתכבד בביתו ויושב ולומד בשקט ובשלווה... לא גולה ולא מתרחק... **זה פשוט לא נכון!** כתוב בפירוש בתורה: **יששכר חמור גרם רובץ בין המשפתיים...** מה זה רובץ בין המשפתיים?? הוא כל היום נודד... הוא לא ישן בבית... הוא ישן בין תחומי שבת... כל היום הוא נוסע מכאן לשם ומשם לכאן... זאת אומרת: יששכר נודד וגולה בדיוק כמו זבולון!!

רק ההבדל הוא שזבולון עושה את הגלות במישור

הימי... משיקולי פרגמטיא והחזקת תורה... ואילו יששכר עושה את אותו אבל במישור הקרקעי... משיקולי הרבצת תורה... **זה מה שאני רוצה להבין: מה פשר הגלות של יששכר???** למה יששכר כל היום רוכב על חמור?? למה כל הזמן הוא צריך לרבוץ בין המשפתיים?? בשלמא זבולון... נעבאך צריך לעשות ביזנס... לכן שמח זבולון בצאתך... אבל יששכר באהלך... אם יששכר נמצא באהלה של תורה אז למה הוא נודד? במה זה מתבטא שהוא נודד?? **אז כאן אנחנו מגיעים לנושא מאוד מעניין:**

הגלות של יששכר היא אמנם לא גלות פיזית!!! אבל היא גלות **נפשית!!!**

יששכר אמנם לא מקריב את המרחק והניתוק מהמשפחה ומהבית... את הגלות הזו אין לו... אבל יש לו הקרבה לא פחות גדולה... ויתכן שאפילו הרבה יותר... הוא מקריב את **עצמו!!!** את **האישיות** שלו בעצמה!!

למה?? במה זה מתבטא שיששכר מקריב את האישיות שלו בעצמה??

אני אתן לך דוגמא: ימים הנוראים... הימים הקדושים ביותר בשנה... יושב לו יהודי עובד ה' ומה הוא עושה בעשרת ימי תשובה? תשובה ותפילה וצדקה... שטייגן יותר גדול... תפילה יותר כבוונה... תהילים... כל כולו מתרומם ומתעלה ככהן גדול שפורש שבעת ימים קודם יוהכ"פ... העובד ה' הזה שתיארת את זה לא יששכר... זה לוי!! זה לוי שהוא עמוד התורה... כל כולו דבוק בה'... ספון בבית ה'... אבל במקביל אני מכיר רב שהוא מורה הוראה ויש לו קהילה... ומה הוא עושה בעשרת ימי תשובה?? כל היום הוא עסוק לענות לאנשים שצריכים כן לאכול ביה"כ לשיעורין... כל היום הוא בשיחות עם רופאים ומחלק שלוקים של שיעורין... הרב הזה בערב יו"כ לא עשה לא תשובה לא תפילה ולא צדקה... מה כן?? מהבוקר עד הלילה עונה תשובות שמותר לאכול!!! ואני שואל אותך: מגיע כל נדרי ושניהם מגיעים לבית הכנסת... הרב ואותו עובד ה'... מי מרגיש יותר בעניינים?? מי מרגיש יותר קרבת ה'??

ברור שהעובד ה'!!! כל כולו אוחז שרעפי קודש... הוא התכונן כמו שצריך ליום הקדוש... אתה רואה אותו גבוה גבוה... לעומת זאת רב הקהילה שעומד כעת בכל נדרי... הוא בקושי מסוגל להתרכז!! אתה יודע למה?? כי הוא באמצע להיות עסוק בלהרגיע את הרוחות בין כמה מתפללים שלא הסתדרו עם הגבאים... והוא עדיין באמצע להתאושש ממאתים טלפונים אחד בתוך השני ששם הוא נחשף בע"כ לתיק הרפואי העדכני של כל השכונה... ועם זה!!! עם זה הוא מגיע ליום כיפור!!! ואני שואל אותך: זו לא **גלות???** במקום לנשום במלא ראותיו את אויר הרים הצח והטהור של הקדושה והטהרה של הימים הקדושים האלו... במקום זה הוא עסוק בכל מיני דברים טכניים של דבר ה' זו הלכה... זה יששכר!!!

וזו הגלות של יששכר!!! וזה גלות! זה גלות לכל דבר...

--- אחת מברכות השחר שאנו מברכים מידי יום: **ברוך**

שלא עשני עבד...

נשאלת השאלה: מה באמת נקודת ההבדל בין בן חורין ל--עבד? מה... שהעבד עובד קשה, ואני עובד קצת פחות ממנו?? אולי לי יש מעמד יותר מכובד... ואני מקבל עליה לתורה ואילו לעבד יש מעמד נחות והוא מקבל רק גלילה... זה... זה הנושא?? זה מה שמפריד ביני לבין עבד?? ברור שלא!! ברור שלא על זה אנחנו מברכים שלא עשני עבד... אלא מאי?? **העניין הוא פשוט:** נקודת ההבדל בין עבד לבן חורין... זה כמו ההבדל בין בן אדם ל--כסא... כסא זה חפץ... זה כלי שירות... לכסא אין אישיות... אין פה בן אדם... יש פה כלי שהוא פה בשביל לבצע שירות!! על אותו משקל: עבד, עבד נמצא כאן על תקן של שירות... הוא כמו מכונת כביסה שהיא פה בשביל לעשות את העבודה... אין פה אישיות... אין פה בן אדם... (גם אם הוא 'במקרה' בן אדם, זה לא הנושא... סו"ס הוא פה לא על תקן בן אדם אלא על תקן של מכונה) הבן אדם שבו לא מעניין אותנו... אנחנו צריכים את הפעולה שלו... את השירות שלו... את המכונה שבו... **זו האומללות שבעבודתו!! ועל זה!!!** על הנקודה הזו היהודי קם ומודה כל בוקר מחדש לה'... **ברוך אתה ה' שלא עשני עבד!** מה פירושו??

ה' הוא מלך גדול ויש לו הרבה משרתים... יש לו המון חמורי עבודה... כל הגויים שנמצאים בעולם הם על תקן של מכונות שירות... יש בסין מיליארד מכונות שירות של ה'... מדובר בבני אדם שאין לקב"ה שום קשר אישי איתם אין לקב"ה עניין ותקשורת עם האישיות שלהם... אלא מאי?

ה' רוצה שירות... ה' רוצה עבודה... **והם החמור!!** הם המכונה שאמורה לבצע את השירות הזה... לעומת זאת אני היהודי...?? **שלא עשני עבד!!!**

מערכת היחסים ביני לבין ה' זה לא שירות... כי אני בן של ה'... לה' יש עסק בעיקר מול **האישיות שלי!!** ה' מתעניין בי... אכפת לו מה אני חושב עליו... חשוב לו ה'בוקר טוב' שלי... חשוב לו שאני אהיה איתו ואכבד אותו ואשמור איתו על קשר... וכאן מגיע היסוד החשוב ביותר שהרבה מאיתנו לא קולטים: ה' רוצה לא רק את השירות והתוצרת שלי... ה' רוצה בעיקר בעיקר את הקשר איתי... איך אני איתו וכמה אני חושב עליו ובעיקר מה אני חושב עליו... כן... אמנם סו"ס אנא **עבדא** דקדושא בריך הוא... אני כן עבד של ה'... ומוכן לעשות למענו הכל כמו אחרון העבדים... אבל גם אז... גם אחרי שה' רוצה שאני אעשה למענו... זה יותר בחלק הביטוי!!! פחות את השירות שלי... הוא יותר רוצה אותי!! את אישיותי!!

אז זהו!! שזו בדיקת נקודת ההקרבה של שבט יששכר!!!

יששכר לשם שינוי הוא כן נמשל לחמור!! **יששכר חמור גרם!!**

כן... אם לפני רגע הסברתי לך באריכות שיהודי הוא לא חמור עבודה... ה' רוצה את האישיות שלי... לא רק את השירות שלי...

--- אחת מברכות השחר שאנו מברכים מידי יום: **ברוך**

יעקב מטבעו נמשך ל'שבת' בבית ה' לדבקות הגמורה בה' שרחה מייצגת... אבל בסופו של דבר בחג השבועות לאה מנצחת את רחל!!! לאה יוצאת לקראתו של יעקב באותו לילה קדוש של ליל שבועות (עיין אלשיך) ויעקב אבינו בסופו של דבר מוצא את עצמו באוהל לאה... לאה מגיע ליעקב בטענה של **שכור שכרתין!!!**.... 'אוהב ה' שערים המצוינים בהלכה יותר מבתי כנסיות ובתי מדרשות', כן.. בבתי כנסיות ובתי מדרשות יושבים יהודים ודבקים בתורה ובתפילה. דבקות גמורה בה'. אבל אם באותה שעה יושב לו דוד המלך בבית ההוראה, וידוי מלוכלכות בדם שפיר ושליא כדי לטהר אשה לבעלה... דוד המלך משלם מחיר אישי על זה... כי כתוצאה מזה הוא כל הזמן טמא בטומאת מת... וכמה שנפשו של דוד כאיל תערוג... מתי אבא ואראה פני אלוקים... בכל זאת דוד נוטל את אומנותו של יששכר והוא עושה מה שצריך לעשות!!! הוא מכריח את עצמו לשבת בד' אמות של הלכה... ומה התוצאה??? האם דוד המלך מפסיד מזה??? ההיפך הגמור!!! 'כי טוב יום בחצרין מאלף- טוב לי יום אחד שאתה יושב ועוסק בתורה מאלף עולות שעתידי שלמה בנך להקריב לפני ע"ג המזבח', טוב לי יום אחד שאתה מקריב את כל האישיות שלך לפני, מהמזבח שעתידי שלמה להקריב לפני.

אבל כאן!!! כאן יש נישא שצריך לסגור אותה!!! גם אחרי שיששכר מקריב את עצם האישיות שלו והוא מוכן להרגיש עבד כמו חמור שמוחק את האישיות שלו ומוכן לתת את השירות הפרקטי למענו יתברך...

חן חן לך יששכר... תהא משכורתך שלימה מעם ה'... לא יקופח שכרך...

אבל!!! סו"ס הרבש"ע לא מוכן לוותר על יששכר... גם אם יששכר מצידו מוכן לוותר על עצמו... אבל אבא שבשמים לא מוכן לוותר עליו...

וכאן מתחילה העבודה המורכבת ביותר של יששכר... איך לתמון בין התפקיד החמורי והטכני שלו לבין התקשורת האישית והעבודה הפנימית שלו בעבודת ה'... אין ברירה!!! אם יששכר ימחק לגמרי את האישיות שלו... זה כבר לא ריווחי לרבש"ע... לכן מיששכר נדרשת מיומנות עילאית שנקראת: **"רובץ בין המשפתיים..."** בין גברא לגברא... בין טירדה לטירדה... למצא את הזמן **איכות האיש** שלו עם הרבש"ע... סו"ס גם יששכר צריך לברך כל בוקר: **שלא עשני עבד!!!** גם אם יששכר חמור גרם... אסור לו לאבד את האישיות ולהיפך לגמרי להיות חמור!!! הוא חייב למצא לעצמו את בן המשפתיים ששם כן בקודש חזיתין לראות עוזן וכבודך... אוהו... כמה שזה מסובך... אוהו כמה שצריך פה לעשות שימוש מול גדולי עולם שעושים את זה... זה עיקר השימוש שלנו מולם ואכמ"ל...

אותה למטה מג' טפחים...

אז אמנם אני מבחינה מסוימת "מלכה של תורה..." אותי כולם מכירים... ואילו את אח שלי... האברך השקט הזה... אי שם בבית המדרש החצי חשוך, מישהו מכיר אותך? לא!! אותו אף אחד לא מכיר, בטח שלא!! הוא לא 'מלכה של תורה', כי הוא התורה בעצמה, אבל אני שמרביץ את התורה ומוריד אותה לקרקע... אני איש השטח... אותי פוגשים בשטח... אז בטח שאני יותר מוכר... אבל למעשה זה ההיפך הגמור!! אני בסה"כ הרגלים של התורה ואילו הכבוד האמיתי של התורה הוא לאברך השקט שקולו לא נשמע...

ליששכר יש הרבה רגעים של חלישות הדעת גדולה... כי יששכר הרבה פעמים מרגיש כמו **חמור!!!** אתה יודע מה חמור מרגיש??? נו... תנחש מה?? חמור לא מרגיש כלום!!! חמור מרגיש כמו חמור...

זו התחושה של יששכר... ליששכר יש הרבה ימים כאלו שהיו עסוק בכל מיני פיצי'פקעס... אם זה לריב עם כל מיני "רשמים" בשביל להכניס נשמה טהורה לישיבה שמתאימה לו... אם זה להקשיב לצרות של יהודים ולתת להם עצה הגונה בהתנהלות נכונה בחיים... ואם זה להתלכלך בכל מיני נישות פוליטיות בשביל להשיג תקציבים להרצת תורה... ואל תשכח שיששכר הוא תלמיד חכם!!! הוא לא עוד איזה עסקן שמחפש עקשען... סו"ס זה יששכר ש'אחת שאלתי מאת ה' אותה אבקש שבת' בבית ה' כל ימי חיי', אבל עם כל ההמייית לב לשבת' בבית ה'... הוא צריך להתרוצץ בשביל כל מיני נישות צדדיות שמובילות בעקיפין ובעקיפי עקיפין לקיום התורה... ו... זה לא מוסיף ליששכר מצב רוח...

יששכר מאוד מאוד מקנא בלוי!!! יששכר מוצא את עצמו לילות שלימים רובץ בין המשפתיים וגועה בהמיה... 'צמאה לך נפשי כמה לך בשרי בארץ ציה ועיף בלי מים'... מה אני עושה כאן בעוד אסיפה עגומה בנושאים ממש לא סימפטיים במישור החינוכי... יששכר זה הרב של דורנו שכל היום מטרטרים אותו מאירוע לאירוע... ולהיות האיש הרע שצריך לקחת אחריות על כל מיני החלטות קשות... ולהיות מוטרד בענייני כספים מעניי העיר... ולכבות להבות של כל מיני ויכוחים פנימיים...

תבין: כשזבולון יושב לו שם הרחק הרחק בניכר... הלב שלו לכה"פ בבית המדרש... בכל נימי נפשו הוא מחובר לשליחות קודש שלו להיות עזר ליששכר... אבל יששכר...?? יששכר מחובר למשהו?? לא!! מה לעשות... כשאתה עסוק בלהקשיב ליהודי עם כל הבוץ שעובר עליו בעבודת ה'... כאן אי אפשר לעשות יחודים... אתה צריך להקשיב!!! אתה חייב לבוסס יחד איתו בבוץ שהוא לוקח אותך אליו... זבולון מסיים יום של דבקות במטרה, זכיתי עוד יום לגייס כספים ופרגמטיא לטובת הרצת התורה של יששכר... אבל יששכר? יששכר מסיים יום באנחה... אוי... כמה צרות שמעתי היום... אוי... כמה דברים טכניים יש לי עוד הערב לגמור סחור סחור סביב עבודת ה' ועדיין לא פתחתי ספר...

אבל יש שכר לפעולתו של יששכר... לאה מנצחת ביום הזה את רחל!!! אמנם יעקב אוהב את אוהל רחל...

אז זהו... סו"ס לפעמים הרי כן צריך שירות... סו"ס כמו שיש לקב"ה מיליארד חמורי עבודה בעולם הגדול שהם פה בשביל שירות... סו"ס גם בעבודת ה' **צריך!!!** צריך לפעמים שירות... ומי הוא השבט שמוכן לפעמים לתת את עצמו ולהקריב את **עצם האישיות** שלו בשביל מה **שצריך** לעשות למענו יתברך?? **זה שבט יששכר!!!**

יששכר הוא השבט שמביע את הנכונות להקריב את ההקרבה הכי גדולה שיהודי יכול להקריב למענו יתברך: **את עצם האישיות שלו!!!** סו"ס מישהו צריך להכניס בחורים לישיבות... מישהו צריך להתלכלך בכל מיני בעיות שצריך לטפל בהם... מישהו צריך לתת צומי לכל מי שרק מסכים לעזור לעניים ולנצרכים... מישהו צריך לעשות שלום בית?? זה דברים שצריך לעשות אותם!!!! נו... ולעשות את זה... זה "שבת' בבית ה' כל ימי חיי"?? לא!! זה "לחזות בנועם ה'?" לא!! זה לבקר בהיכלו?? גם לא!! אז מה זה כן?? זה משהו שצריך לעשות אותו!!! אם היה חמור שיכול לעשות את זה הלוואי... דא עקא שצריך פה מישהו שיתנדב להיות החמור שעושה מה שצריך כי צריך... וזה יששכר!!!! יששכר מתנדב להיות העבד הזה... החמור עבודה הזה שלוקח על עצמו את העול לעשות מה שצריך גם במחיר האישיות שלו... תפקידו של יששכר זו **הרצת תורה... הרצתה** זה מלשון **רובץ** על הקרקע... (לשטוף ריצפה נקרא **לרובץ** ביתו' 'בנאות דשא **ירבציני...**') יששכר תפקידו להוריד את היהדות לקרקע... לתרגם את הנהגת התורה לפרקטיקה של חיי המעשה... וכשצריכים לקרקע את עבודת ה' לחיי המעשה כאן כבר צריך לפעמים להפסיל שרוולים ולהגיע לכל מיני נישות מאוד רחוקות מבית המדרש האהוב...

אני יכול להעיד בנימה אישית, שבתור אחד שמתעסק לפעמים עם צעירים... לפעמים התחושה החלולה הזו ממלאת אותך... אני יכול לבלות ערב שלם בשיחה עם בחורים, ובשלמא אם הייתי מוסר להם חבורה בלימוד או שיחת חיזוק בעבודת ה' מילא, אבל לא!! פטפטתי איתם... וצחקתי אותם... והכנסתי להם בשיניים שילכו לישון בזמן, ושלא יעשנו סיגרות... ושיפסיקו לריב עם ההורים... בקיצור: כל מיני פטפוטים כאלו ש... שאין פה איזה מראה מקומות בלימוד... לא היה פה איזה שיעור תורני... אז מה כן היה פה?? **היה פה בחינת יששכר!!!** שתפקידו להוריד את התורה לפרקטיקה של החיים... וכאן בסיטואציה המסויימת הזו כשיששכר עומד מול בחורי ישיבות בבין הזמנים... אז כעת, הדבר הנכון הוא לדבר איתם באווירה של חצי צחוקים... חצי שירה... ועל הדרך להכניס להם בדלת האחרונים כמה טיפים קריטיים לעתיד הרוחני שלהם... להגיד לך שאני יוצא מהערב הזה בתחושה מרוממת שלמדתי שלוש שעות בתענית דיבור?? **לא!!! ואין סיכוי שאני ארגיש ככה...** אח שלי כן מרגיש ככה... כי אח שלי כן למד באותו ערב בהתמדה עצומה ופניו מאירות באור התורה הקדושה, ואילו אני לא... אבל בשביל זה באותו ערב הייתי יששכר ואח שלי לוי!! הוא התורה בעצמה, ואילו אני?? אני מרביץ תורה... אני צריך לקחת את התורה שהוא השאיר בבית המדרש... ולהרביץ אותה לקרקע... להוריד

סקירת שטח מחנה הצבאי המוצב כעת במעבר ארז...

שלום... קוראים לי מרדכי ואני כעת שומר הכלים במעבר ארז... הלוחמים כעת יצאו עם ארון ברית ה' לתוך מחנה פלשתים... מקודם עוד שמענו את החצוצרות מחצרות הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו... וכעת כבר לא שומעים... זה אומר שהתחיל הקרב!!! כן... לפני הקרב אנחנו מקדימים ומודים לה' על שהוא מתלהב בקרב מחננו להצילנו ולתת אויבינו מפנינו... עכ"פ כעת הארון לא נמצא בתוך המחנה כך שעשוי יש קצת פחות מתח... כי כשהלוחמים חוזרים לאחר יום קרב עם הארון... יש פה חרדת אלוקים!!!

יש פה חיילים שנלחמו במשך יום שלם... וכעת הם הגיעו למקום מבטחים... הם חזרו למחנה!!!

אתה יודע מה זה לחזור בחזרה למחנה?? מחנה המלחמה שיש שם ארון הברית... זה מקום שקבל חלות קדושת עזרה... אסור לדבר שם דברים בטלים... ונשמרת מכל דבר רע- דיבור רע... אסור להרהר שם שום הרהורים... אוי ואבוי... מי שח"ו נכשל בהרהור ובמקרה הוא מיד יוצא מחוץ למחנה כדין עזרה שאין נכנסים לשם טבול יום... תחשוב מה שזה... בכל צבא נורמלי... כשיש מלחמה או מבצע צבאי... וחיל חוזר מהמערכה אחרי יום מתוח ועקוב מדם... כעת הוא רוצה להתפרק... היצרים שלו משתוללים... הוא לא רואה אף אחד ממטר... אבל לא ככה במחנה ישראל!!! אדרבה... דווקא המקום שהתורה משחררת פורקן זה דווקא החזית עצמה... שם התורה מתירה חילול שבת (במידה והתחלנו ג' ימים קודם השבת) שם התורה מדברת כנגד היצר הרע ומתירה אשת יפת תואר... שם מותר לאכול דמאי ואולי אפילו נבלות וטרפות... אבל כשחוזרים למוצב?? כשחוזרים מהמערכה ונכנסים לתוך המחנה?? בבית אחת נכנסים לתוך קדושת עזרה!! אז זהו שאני הוא שומר הכלים... אני לא יוצא עם הלוחמים... ואל תזלזל בי... אני יודע שיש נטיה לזלזל באלו שנשארים במחנה לשמור על הכלים... אבל דוד המלך כבר עיגן בחוק "כי כחלק הירד במלחמה וכחלק הישב על הכלים יחדו יחלקו: ויהי מהיום ההוא ומעלה וישמה לחק ולמשפט לישראל עד היום הזה",

---

עכ"פ... מה אתה חושב?? אני לא סתם יושב פה ושומר על הכלים!!! יש לי פה ציוד מאוד מאוד יקר!!!

רוצה דוגמא?? יש לי פה כספת מאוד מאוד שמורה!!! יש בתוכה שמונת אלפים מעטפות... תנחש מה כתוב בהם?? אל תשאל... זה שמונת אלפים גיטין!!! יש פה 8000 לוחמים שיצאו בחטף לחזית נגד פלשתים... וכל היוצא למלחמת בית דוד כותב גט כריתות לאשתו... והיות ולא הספיקו לתת את הגיטין לפני שהם יצאו... אז הגיעו לפה בית דין וספרא דדייני וכל אחד כתב גט כריתות לאשתו... כמובן גט על תנאי!!! אני נחשב השליח הולכה של 8000 גיטין... וכל כמה שעות מגיע לכאן מישהו בשליחות כך וכך נשים... שהוא קיבל מהם מינוי שליחות להיות השליח קבלה שלהם לקבל את הגט בעבורם... ואז אני השליח הולכה של הבעל מוסר את הגט לשליח הקבלה בפני עדים!!! וכאן במעמד הזה הגט חל!! (כמובן שיש לגט תנאים מסוימים שאם הבעל יחזור עד תאריך מסוים בריא ושלם בעזה"ש הגט מתבטל כך שהגט לא באמת חל עכשיו...)

ובמקביל אני גם אחרי על היד ועל היתד... כן... כל אחד שמגיע למחנה המלחמה צריך לצייד בקרדום קטן בשביל בית הכסא... אסור לצאת בתוך המחנה!! למחנה יש דין של "והיה מחניך קדוש"!!! ולא יראה בך ערוות דבר... כל ההלכות של והיה מחניך קדוש שאנחנו מכירים מדברים שבקדושה... כל זה נלמד ממחנה המלחמה... (כל ההבדל בין בית כנסת למחנה המלחמה... שהקדושה של הבית נכסת נובעת מהדברים שבקדושה שאנחנו אומרים שם, ואילו במחנה ישראל זה חלויית קדושה בגלל ארון הברית שניצב שם...)

מידי ערב הגבורים אשר לדוד חוזרים למלחמה... עדינו העצמי!! ראש הגיבורים הזה שמתקשה כעץ ומפיל שמונה מאות חלל בגיחה אחת!!!! אותו העצמי חוזר לכאן מידי ערב לאחר יום לחימה ובבית אחת מעדן את עצמו כתולעת ומתיישב על הארץ לשמוע דברי אלוקים חיים מפי עירא היאירי... יושבים פה לוחמים אדירים... יואב בן צרויה, אבישי בן צרויה, בניהו בן יהוידע... אתה רואה אותם בערב יושבים בחיל ורעה סביבות ארון ברית ה' וגורסים בתורת ה' דיבורא דתורת כהנים... בשפה ברורה ובנעימה מקשיבים זה לזה בהלכה... מסבירים פנים זה לזה בהלכה... ותחשוב שהאנשים העדינים והקדושים האלו... יש להם דם על הידיים!!!! לפני שעתיים הם הסתובבו עם חרב פיפיות בידם לעשות נקמה בגויים...

עכשיו אתה מבין למה אני שומר הכלים?? אני לא אוחז שם!!! אני לא אוחז בכזו מדרגה שאני יכול לעדן את עצמי כתולעת בהכנעה ובמידות טובות ולהיות דבוק בה' ובתורתו ובמקביל לצאת להילחם ולהתקשות כעץ ולהפיל חללים... בשביל להיות חיל כזה... צריך לאחוז במדרגה של דבקות מאוד מאוד גדולה בה'...

מי יתן והייתי זוכה להיות מהששים האלופים שנמצאים סביב מטתו שלשלמה!!! ששים גיבורים סביב לה מגיבורי ישראל... כולם אחוזי חרב מלומדי מלחמת היצר... איש חרבו על ירכו מחד של נפילות בקדושה... מי יכול להעיד על עצמו שאף פעם הוא לא נסוג אחורה ממלחמת היצר בענייני קדושה?? רק כאלו לוחמים מתקבלים סביב מטתו של שלמה... רק הם מתקבלים לצבא הגנה של כלל ישראל... צר לי... לא הגעתי למדרגה הזו... כן... אני פה שומר הכלים... חלק מהתפקיד שלי זה ללוות ולטפל את הפצועים שנסוגו לאחור באמצע המלחמה... כן... כפי שהזכרתי מקודם במחנה ישראל יש סטריליות של קדושה!!! והיה מחניך קדוש... אבל מי שבדיק שם היתה לו נסיגה רוחנית... הוא מיד יוצא מן המחנה... אין לו רשות לישון בתוך המחנה... כזה אחד הוא פצוע!! הוא מפונה מהמחנה!!! ואני מכונני ההצלה שאיכשהו מדובבים אותו... יש לי פה כמה וכמה כאלו שחשבו שהם כבר ראויים להתגייס ולצאת למלחמה... כשהמשוח מלחמה אמר מי האיש הירא ורך הלבב מעבירות שבידו ילך וישוב לביתו... הם חשבו שהם עונים על התנאים!!! וכנראה שהתברר שזה לא בדיק... כנראה שיש להם לאן להתקדם... אותם אלה חוזרים בפנים נפולות מצבא המלחמה ויודעים שיש להם עוד עבודה... מחכה להם עוד עבודת המידות... עוד דקדוק הלכה להיות ראויים לצאת למלחמה... אני כעת לא מעדכן אתכם בהתפתחויות של המלחמה כי כעת זה פחות מטריד אותנו... אנחנו כעת עסוקים בעיקר לדאוג למימונת של החיילים!!! מה שמטריד אותנו בעיקר של שר צבא ה' שהופיע מול יהושע ביריחו וחרבו שלופה בידו... ויהושע היה צריך לשאול אותו: הלנו אתה אם לצרינו...

כי ברגע שלא לנו באותו לילה בעומקה של הלכה!!! הרי אפילו מלאך הרחמים הכי גדול שה' הבטיח לנו שהנה אנוכי שולח לפניך מלאך לשמרך בדרך... אפילו המלאך הזה עלול לפתע לעמוד בפנינו וחרבו שלופה בידו!! ממילא אם יש משהו שמטריד אותנו כעת זה בעיקר תנאי השטח של "וילן שם בלילה ההוא במחנה" מלמד שלן בעומקה של הלכה... הנתונים הסטטייליים של והיה מחניך קדוש... הם הנושא שבעיקר מטריד אותנו כעת... והנה!!! תוך כדי שאתה מדבר איתי... מגיע לכאן בחור צעיר ומבקש את הגט של החתן הטרי שרק השבוע סיים שבע ברכות וכבר יצא למלחמה... כן... להילחם נגד הצר הצרור עלינו זו מלחמת מצוה לכל דבר!!! אפילו חתן מחדר וכלה מחופתה... הגשתי לו את הגט כמו שהראש ישיבה מגיש את הכתובה... וברכתי אותו מעומק לב: שאף פעם זה לא יהיה בשימוש!!! יתן ה' ויחזיר שיכנתו לציין וינקום נקמת דם עבדיו השפוך... אבל אז פורה דרכתי לבדי ומעמים אין איש איתי... ונשגב ה' לבדו ביום ההוא!!!

מה ה' רוצה לעורר אותי??? לא אותי! אותי???

קעת זה סופי!!! הקב"ה מדבר איתנו!!! מי שעדיין לא קולט את זה הוא תסלח לי... הוא אוטיסט!!!! כפשוטו!!! מי שלא מבין את זה סובל מלקות תקשורתית... זה הרי זועק עד לב השמים... הקב"ה רוצה לטלטל אותנו... דא עקא... ש... כן... הקב"ה מדבר איתנו... **אבל מה???**

מה הוא יתברך רוצה? זו הבעיה הגדולה!!! זה הסיפור!!!

כאן חשוב להדגיש שהקושי שלנו להבין מה ה' רוצה לעורר אותנו, הקושי הזה מתחלק לשני חלקים שונים: **דבר ראשון:** עצם הקושי באבחון... שאנחנו באמת לא לגמרי מצליחים לזהות ולהצביע על ההנקודה מה בדיוק ה' רוצה לאותן לנו... זו בעיה אחת... אבל זו הבעיה הקטנה. **אבל הבעיה השניה היא הפוכה במאה שמונים מעלות:** אנחנו דווקא יודעים טוב מאוד להצביע על הנקודה... כל אחד מאיתנו יודע טוב מאוד מה **השני** צריך להתחזק ולא אני!!! (זה לא יאומן עד כמה שזה ככה... כל מי שתשאל אותו למה קורים אסונות הוא יענה משהו... והמכנה המשותף בין כולם שזה משהו שאני בסדר בו והשני צריך להשתנות... כן... אני מדבר בנימה אישית...)

אז הנה!!! זה פה הסיפור הגדול!! להבין את הנקודה מה ה' רוצה לעורר אותי דווקא אותי... ולא להצביע על אחרים... כי זה לא נכון... ה' לא רוצה לעורר אחרים!!! אלא אותי!!! (אגב: גדול בישראל שבאמת נקי מכל נגיעה וגם אווז בשלימות... הוא כן יכול להציג עמדה של השקפה כללית ולהגיד מה לא בסדר אצל כלל ישראל... אבל לא אנחנו... עלינו נאמר: קים ליה בדברה מיניה.)

אז כמה: תרשה לי לומר איזושהי נקודה... אבל תקשיב עד הסוף: האמת היא שאחרי האסון במירון היו כמה וכמה התבטאויות של גדולי ישראל שכל אחד הצביע על נקודה אחרת... ומי אנחנו שנכריע... בשביל זה לכל אחד יש את הרב שלו או לחילופין כל אחד לקח את מה שנוגע אליו... אבל!!! היה גדול אחד בישראל שאמר בייחס לאסון מירון שלפי אופי והצורה כיצד התרחש האסון במירון... יש פה סימנא מילתא שזה אומר לנו **שנקודת החטא שלנו שאנחנו דורכים אחד על השני!!!**

זה מה שאותו גדול בישראל אמר בייחס לאסון מירון... מה נעשה שאנחנו כבר אווזים באסון השני... וכעת!!! אחרי שהאסון השני... גם הוא קרה פחות או יותר באותו אופי וסגנון... קעת כבר ניתן לומר שזה ממש בבחינת "ועל השנות החלום אל פרעה פעמיים כי נכון הדבר מעם האלוקים..." כשאותו סגנון ואופי של טרגדיה חוזרת על עצמה פעם אחר פעם של מפולת של אנשים אחד על השני כאן יש כבר דברים הניכרים!!! זה כבר ממש זועק שהקב"ה רוצה להגיד לנו (עכ"פ באסון הזה)... **שנפסיק!!!**

---וכעת רגע רגע!!! סטופ!!! לפני שאני ממשיך בנושא הזה...

תרשה לי לעצור ולומר הבהרה נחוצה בנימה אישית... לי באופן אישי... בתקופה האחרונה יש לי הסתייגות לכתוב באופן ממוקד על הנושא של שנאת חינוס וכו'... למרות שהנושא של שנאת חינוס זה אחד הנושאים הדומיננטיים של גיליון זה... הרי דווקא בתקופה האחרונה אני ממעט לכתוב בנושא הזה... **אתה יודע למה???** כי סו"ס קעת זה לא תקופה של בחירות וגם לא תקופה של בין המיצרים... באופן כללי אין איזה אורה עכורה בכלל הציבור ש... שזה הנושא!!! רק מה?? כמו תמיד... יש כמה מגזרים או קהילות או ישיבות מסוימות שבדיוק בתקופה הזו התפתח שם כאוס של אורה עכורה של מחלוקת... ואם ככה... אז ברגע שאני בדיוק עכשיו מתחיל לדבר על שנאת חינוס... (אז איך שהספקתי להכיר את התגובות של הטיפש התורן...) במילים אחרות זה נשמע שאני כמעט מצביע על בפירוש פה מישורה מסוים ואומר: הנה!!! הנה הילד שעשה את השריפה... הוא אשם!!! הוא גורם את כל השנאת חינוס ובגללו כל האסונות מגיעים... ככה זה מצטייר... ולכן מהסיבה הזו אני באופן אישי הסתייגתי לכתוב בתקופה הזו על הנושא של שנאת חינוס למרות שאני באמצע לערוך ספר על "ב שבטים (תברך אותי שיהיה לי סייעתא דשמיא ושדברי יהיו נשמעים לעבודתי ויתברך...) כי זה עלול להתפרש לנישה מסוימת ולקבוצה מסוימת **וזה פשוט לא נכון!!!** ולמה זה לא נכון?? כי עצם הגישה הזו להצביע על השני ולהגיד שהוא הוא אשם זה אף פעם לא נכון... זה כבר שטר מזויף מתוכו...

לכן גם אחרי האסון במירון שזה היה די זועק שהקב"ה רוצה לעורר אותנו שנפסיק לדרוך אחד על השני... אני באופן אישי הסתייגתי לכתוב בנושא הזה... עד כאן הבהרה שלי...

שבביל מה אני אומר את ההבהרה הזו???

שיהוו! שבשבוע שבועיים האחרונים הגעתי למסקנה חדשה ומהפכנית... תחשוב על זה טוב!! אל תמהר לבטל את מה שאני אומר (אך לי די הרבה זמן להבין את זה): **ובכן:** כשמתפרצת מחלוקת במגזר מסוים או בישיבה מסוימת... דווקא מי שנמצא **בתוך** הקלחת בעצמה... יתכן מאוד שדווקא הוא הכי פחות אשם מכולם... כי הוא מסכן... הוא נקלע לזירה!!! סו"ס יש פה איזה ויכוח מר וסו"ס הוא נמצא באחד הצדדים... ובפרט!!! בפרט שאני אגלה לך סוד כמוס: בניגוד למה שמקובל לחשוב: תדע לך שמי שנמצא **בתוך** מחלוקת הוא לא נהנה מהחיים!!! הוא אוסבלי!!! הוא חי באוירה עכורה... והוא משלם על זה מחירים יקרים... **נו... אז על מי הבעיה הגדולה???**

על קהל הצופים שיושבים רגל על רגל ונהנים מהחיים שמלאכתם נעשית ע"י אחרים... הם צופים מהצד ורואים איך שני יהודים... אחד דורך על השני!!! כן... אני ואתה... דווקא אני ואתה שאנחנו נקיים לגמרי מכל נגיעה... אנחנו לא נמצאים בשום צד במחלוקת... ואנחנו רק יושבים בתיאטרון וצופים בהצגה בחינם... **אנחנו פה הסיפור!! לא הם!!!**

הם דורכים אחד על השני כי הם נמצאים בתוך כאוס!! הם נמצאים בתוך סיוטאציה מאוד לא נעימה שאף אחד לא מהם לא היה רוצה להיקלע לשם... אבל אני ואתה? למה אנחנו נהנים מהחיים?? למה אנחנו נהנים מהעקשן הזה?? עלינו הבעיה הגדולה!!!

בקיצור: התהפך לי הראשו! עד היום חשבתי שכשיש מחלוקת במגזר מסוים... הבעיה היא **עליהם** ואני לא צריך לתת להם מוסר... קעת אני חושב בדיוק הפוך... להם אני לא צריך לתת מוסר כי להם יש ויכוח... ואילו הבעיה היא עלינו!!! למה אתם נהנים לראות יהודי זורק סטנדר על חבר שלו?? **שתבינן:** כששני אנשים מתווכחים יש פה שני בעלי דינים!!! אם הם יבואו לבית דין... בית דין **חייב** לקבל אותם ולשמוע את כל הטענות שלהם כי יש פה סוגיה של טוען ונטוען! זה נורמלי זה מעוגן במשפטי התורה!! אבל אז...

כשהם נכנסים לדין בבית דין... פתאום האב"ד רואה שנשרכים מאחוריהם עוד איזה אלפיים איש נוספים שגם הם נכנסים לדינים... האב"ד נגיש אלי ושואל אותי: סליחה אדוני... מי אתה?? בשביל מה באת לכאן?? מה אתה קשור לכאן?? אני עונה לדיון: מה... הרב לא יודע?? יש פה תיאטרון בחינם... באתי לראות איך אנשים דורכים אחד על השני... ואז אני עוד נאנח בשברון לב... מה... הרב לא יודע שכל האסונות בתקופה האחרונה... הכל בגלל השנאת חינוס שיש כאן... אז הנה... באתי לראות!!! באתי לראות איך קעת ועכשיו מייצרים את השנאת חינוס שמביאה את כל האסונות... **אה... מה אתה אומר?? מה המושב בית דין יענו לי???** הוא יזרקו אותי מכל המדרגות ויגידו לו... אדוני היקר... דווקא שני האנשים האלו באו לכאן ביושר... יש להם ויכוח מר ומותר להם להציג את הטענות שלהם (כל זמן שזה בכפוף לקיים האדומים של דין תורה) ודווקא אתה?? אתה הצופה מהצד שנהנה לראות איך אחד שופך את דמו של השני... אתה פה הבעל מחלוקת... אתה אשם באסונות... דווקא לא הם... **תגידי לי: אני לא צודק???** אז זהו!!! זה מה שהשתנה לי בראש... עד לפני שבועיים הייתי בטוח שאסונות באים בגלל שאנשים דורכים אחד על השני... **אז זהו שלא!!!** האסונות באים לא בגלל שאנשים דורכים אחד על השני... אלא בגלל **שאנחנו!!!** שאנחנו צופים מהצד ונהנים לראות יהודי אחד דורך על השני!! מה... גם במירון ישבנו רגל על רגל וצפינו בשעשוע איך אנשים דורכים אחד על השני?? מה... אם היית שם בבית המדרש בקרלין בשעת מעשה והיית רואה איך אנשים נופלים אחד על השני... גם שם היית ככה מחכך ידך בהנאה... אוה... איזה עקשען??

אז כונו! ה' רוצה לעורר אותנו שנפסיק לצפות בסרט הלא סימפטי הזה!! שנפסיק ליהנות מזה שאנשים לפעמים דורכים אחד על השני...

דווקא אלו שדורכים אחד על השני... דווקא אותם הייתי משאיר קעת מחוץ לתמונה... (אם הם רוצים להכניס את עצמם לתמונה זה עניין שלהם... זה חשבון נפש אישי שלהם...) אני יודע קעת שה' רוצה לעורר אותי ולא אף אחד אחר!! שאני אפסיק להיות צמא זד ולהגיע לשיטיוצא בעיניים ורוקת ולשאלו נו... מה היה הנייעס היום... איפה היום נתנו מכות... ומי צלף... שנפסיק לשבת בתיאטרון הזה בחינם... אני חושב שלא צריך לפרט יותר מידי את התכונות שלנו... אבל אין לך תענוג יותר גדול מלראות איך שנים ממגזר השני כותשים אחד את השני... אני עומד מהצד זה גם לראות סרט וגם לא לשלם עליו מחיר... ועל כולנה!!! ככה אני גם יכול להאשים אותו בכל הצרות של כלל ישראל... רק שלא יפסיק... שימשיך לספק לי את העקשען...

אני חושב שאפשר לעצור כאן!!! אין גבר שלא מבין על מה אני מדבר!!! אני אולי מטיח את זה בבוטות ובחדות חסרת רחמים... אבל תסכים איתי שאחרי האסונות הגיע הזמן להתעורר באמת... תחשוב על זה...

---מי יודע!!! מי יודע אם זו אחת הסיבות למה "אשה בכל אלה לא מצאתי..." שימו לב: בכל האסונות האחרונים לא הייתה אשה אחת שאת התמונה שלה אי אפשר היה להראות בעיתון!!! אין אשה אחת שהייתה מעורבת בכל האסונות האחרונים... (חוץ מעריבה אחת בלוד)... אנחנו לא יודעים חשבונות שמים... **אבל אולי אחת הסיבות היא:** שנים לא מבינות על מה אני מדבר עכשיו!!! לא מבינות בכלל בכלל!!! אשה שקוראת שורות אלו צריכה שבעלה או בנה יסבירו לה מה כתבתי... והם לא יצליחו להסביר... הם רק יחייכו חיוך כזה של גבר... אז זהו זה!! שיתכן והחשבון של אש של הנשים בסיפור הזה... שלפעמים צריך לתפוס את אומנות אשתו נל אף על פלל ולשכנע את הבעל שיפסיק להיות צדיק במקום הלא נכון... פה חכמת נשים בנתה ביתה!!! גבר מבין בכל דבר יותר מהאישה... חוץ ממחלוקת... שם דווקא אשתו שקולה ויכולה להעמיד אותו במקום ולהראות לו שזה מוביל חיים לאדמה...

אז הנה... הקב"ה הפגיש אותנו בשבועות האחרונים עם מחזות זוועה של אנשים שדורכים אחד על השני... והפעם לשם שינוי אף אחד מאיתנו לא נהנה מהחיים... אף אחד לא צפה מהצד ואמר... אוה... איזה עקשען... לא!!! כשעמדנו מול מחזה טרגדי שכזה... כאן פתאום הבנו שזה לא צחוק... אז הנה!!! אבא שבשמים מטלטל אותנו ואומר לנו: זה לא צחוק!!! שכאתם נהנים לראות יהודי אחד דורך על השני... בשמים זה טרגדיה... שכניה אומרת קלני מראשי קלני מזדוני ואתם שותים קפה ומנייעסים עליו... האדם הזה שאתם מטיחים בו בוך הוא גם בכלל חביב אדם שנברא בצלם ואתם נהנים מקלוננו??

---הגיע הזמן שנחפש נושאי שיחה קצת פחות רגישים!!! כן... אבא שבשמים לא אוהב שמדברים על הבנים שלו... גם אם צבע הגרביים שלהם שונה מהצבע שלך... גם אם הזקק שלהם קצת יותר ארוך או קצר... הקב"ה מטלטל אותנו ותובע שינוי בנושאים שמסקרנים אותנו!!! תחפשי לעצמך נושאים אחרים... אתה רוצה לשנא מישהו?? תשנא את הערבים... תחפשי מצידי ימני קיצוני... תסלח לי על דברי הכפירה אבל לפעמים אני קצת מקנא באיתמר בן גביר... הוא לפחות שונא את הערבים... הוא לפחות שונא אנשים שאנחנו צריכים לדרוך עליהם!! ואתה על במותמו תדרוך... ואילו אני דווקא בגלל שאני יותר חרדי ממנו ומעסיק אותי ויכוחים יותר מהותיים ממנו... ממילא אני מוצא את עצמי שונא את הבנים של הקב"ה... ואני שואל אותך: בשביל זה אני יהדות התורה והשבת?? בשביל לשנא יהודים חרדים לדבר ה'?? לא רוצה!!!

אני רוצה לחיות את יהדות התורה והשבת!!! ואת יצר השנאה והתיעוב והשמחה לאיד... את החלק הזה בנפש אני רוצה ללמוד מברוך מרזל... אני רוצה לקחת את כל יצר השנאה והגאוות יחידה שלי לשנאה לגוים... לשנאה לאויבי ה' שמהרה יכרתו... בא נחליש שאנחנו שונאים את הערבים... מגיע להם ששנא אותם... ה' שונא אותם... אשר בשר חמורים בשרם... אבל אתה?? אתה בן ה'... אני אוהב אותך!!! אני לא רוצה שידרכו עליך... הרי אם חלילה וחס היית ברשימה השחורה של הרוגי מירון הייתי בוכה עליך... אם הערבים הרשעים היו עושים לך לינצ' הייתי מבכה עליך... אז בגלל שאתה חי זה סיבה להפסיד אותך? נקודה למחשבה!!! תן משוב... תגידי לי שאתה מסכים איתי...